

Oratio.

Omnipotens sempiternè Deus, qui de-
disti famulis tuis in concessione verae
fidei, aeternae Trinitatis gloriam agnò-
scere, et in potentia maiestatis adorare
Pro commemoratione Dominicae.

Ant.

8.
(sol-do)

No-lí-te ju-di-cá-re, * ut non ju-di-cé-mi-ni:
in quo e-nim ju-dí-ci-o ju-di-ca-vé-ri-tis, ju-di-ca-

bí-mi-ni, dí-cit Dó-mi-nus.

V. Dirigátur Dómine oratio méa.

R. Sicut incensum in conspectu tuo.

Oratio.

Deus, in te sperantium fortitudo, ad-
gratiae tuae; * ut in exsequendis man-
datís tuis, et voluntate tibi et actióne
stris: † et quia sine te nihil potest
mortális infirmitas, praesta auxilium

FESTUM SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI.

Duplex I. classis cum Octava.

IN I. VESPERIS.

Omnia ut in II. Vesperis, 809, praeter sequentia:

Ad Magnif.

Ant. 6. F

(fa-la)

O quam su-á-vis est, * Dó-
mi-ne, spi-ri-tus tú-us! qui ut dulcé-di-
nem tú-am in fí-li-os demonstrá-res,

pá-ne su-a-vís-si-mo de caé-lo praé-
sti-to, e-su-ri-én-tes ré-ples bó-nis, fa-sti-di-
ó-sos dí-vi-tes dí-mít-tens in-
á-nes. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 6. F. 203, vel 205. — Oratio. Deus, qui nobis. 790.

**Ad Completorium, et Horas Hymni cantantur in tono solito ad Horas in
Nativitate Domini, 284, et in fine dicitur Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de
Virgine, per totam Octavam. Eodem modo per Octavam terminantur omnes
Hymni ejusdem metri, etiam in Officio Sanctorum, nisi aliter notetur.**

AD TERTIAM.

*Hymnus cantatur ut supra, 823.*Ant.
2. D

(ré-fa)

Ange-ló-rum é-sca * nu-tri-ví-sti pó-
lum tú-um, et pá-nem de caé-lo praesti-tí-sti
é-is, al-le-lú-ia. E u o u a e.

Capitulum. Fratres: Ego enim. e Vesperis, 810.

R. br.

6.

(fa-la)

Pá-nem caé-li dé-dit é-is: * Alle-lú-ia, al-le-lú-

ia. ∇ . Pá-nem Ange-ló-rum mandu-cá-vit hó-mo. Gló-ri-

a Pátri, et Fi-li-o, et Spi-rí-tu-i Sáncto.

∇ . Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia.

∇ . Et de pétra, mélle saturávit éos, allelúia.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

AD MISSAM.

Intr. $\text{♩} = 152$.)
(*rit-fz*)

Ci-bá-vit é-os * ex á-di-pe frumén-

tí, al-le-lú-ia: et de pé-tra, mél-le

sa-tu-rá-vit é-os, al-le-lú-ia, al-le-lú-

ia, al-le-lú-ia. *Ps.* Exsul-tá-

te Dé-o adju-tó-ri nóstro: * ju-bi-lá-te Dé-o

Já-cob. Gló-ri-a Pátri. E-u-o-u-a-e.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirá- vengerá; * ut redemptiónis tue fructum bili passiónis tue memoriám reli- in nobis júgiter sentíamus. Qui visis et quisit: † tribue, quaesumus, ita nos regnas cum Deo Patre in unitate. corpóris et sánguínis tui sacra mystéria

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Corinthios, 1. Cor. 11.

Ratres: Ego enim accépi a Dómino moratiónem. Quotiescúmque enim manducábatis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicumque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit corpóris et sánguínis Dómini. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, judicium sibi manducat et bibit, non quotiescúmque bibétis, in meam commed-judicáans corpus Dómini.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

Grad. $\text{♩} = 152$.)
(*sol-rit*)

O-cu-li * ó-mni-um

in te spé-rant, Dó-mi-ne:

et tu á-das íl-lis é-

scam in tém-po-

re op-por-tú-no.

∇ . A-pe-

ris tu má-

am: et ím-ples

num tú-

cti- ó- ne. ó-mne á-ni- mal * be- ne- di-

(M.M. $\text{♩} = 160.$)

7.

(sol-*rd*)

Alle- lú- ia. * íj. Cá- ro

mé- a ve-re est cí- bus, et sán- guis

mé- us ve- re est pó- tus: qui mandú-

cat mé- am cárnem, et bí-

bit mé- um sán- guí- nem in

me má- net, et é- go * in é- o.

(M.M. $\text{♩} = 126.$)

Seq.

7.

(sol-*rd*)

I. Láu- da Sí- on Sal- va- tó- rem, Láuda dú- cem

et pa- stó- rem, In hýmnis et cánti- cis. 2. Quantum pót-

es, tantum áude: Qui- a má- jor ómni láu- de, Nec lau-

dá- re súf- fi- cis. 3. Láudis théma spe- ci- á- lis, Pá-

nis ví- vus et ví- tá- lis Hó- dí- e pro- pó- ni- tur. 4. Quem in

sácræ mén- sa coé- nae, Túrbæ frátrum du- o- dé- nae

Dá- tum non ambí- gi- tur. 5. Sit laus plé- na, sit. so- nó-

ra, Sit ju- cúnda, sit de- có- ra Méntis ju- bi- lá- ti- o.

6. Df- es e- nim sol- émni- s á- gi- tur, In qua mén- sae prí-

ma re- có- li- tur Hú- jus insti- tú- ti- o. 7. In hac mén-

sa nó- vi Ré- gis, Nó- yum Páscha nóvæ lé- gis, Phá- se

vé-tus térmi-nat. 8. Ve-tus-tá-tem nó-vi-tas, Um-bram
 fú-gat vé-ri-tas, Nó-ctem lux e-lí-mi-nat. 9. Quod
 in coëna Christus géssit, Fa-ci-éndum hoc exprés-sit
 In sú-i memó-ri-am. 10. Dócti sácris insti-tú-tis,
 Pá-nem, ví-num in sa-lú-tis Consecrá-mus hó-sti-am.
 11. Dógma dá-tur chri-sti-á-nis, Quod in cárnem trans-
 it pá-nis, Et ví-num in sán-gui-nem. 12. Quod non cá-
 pis, quod non ví-des, Anímó-sa firmat fí-des, Prae-ter ré-
 rum ór-di-nem. 13. Sub di-vér-sis spe-ci-é-bus, Sí-
 gnis tantum, et non ré-bus, Lá-tent res ex-í-mi-ae.
 14. Cá-ro cí-bus, sán-guis pó-tus: Má-net tamen Chri-

stus tó-tus Sub utrá-que spé-ci-e. 15. A su-mén-te non
 concí-sus, Non confráctus, non di-vi-sus: In-te-ger ac-
 cí-pi-tur. 16. Sú-mit ú-nus, sú-munt mil-le: Quantum ís-
 ti, tantum íl-le: Nec sú-mptus con-sú-mi-tur. 17. Sú-munt
 bó-ni, sú-munt má-li: Sór-te tamen inae-quá-li, Ví-tae
 vel inté-r-i-tus. 18. Mors est má-lis, ví-ta bó-nis: Ví-
 de pá-ris sumpti-ó-nis Quam sit dí-spar éx-i-tus. 19. Frá-
 cto demum sacra-mén-to, Ne va-cíl-les, sed memento
 Tantum é-ss-e sub fragmén-to, Quantum tó-to té-gi-tur.
 20. Nú-l-la ré-i fit scissú-ra: Sí-gni tantum fit fractú-ra,
 Qua nec stá-tus, nec sta-tú-ra Signá-ti mi-nú-i-tur.

21. Ecce pá-nis Ange-ló-rum, Fáctus cí-bus vi-a-tó-rum :
 Ve-re pá-nis fi-li-ó-rum, Non mittén-dus cá-ni-bus.
 22. In fi-gú-ris prae-signá-tur, Cum I-sa-ac immo-lá-tur,
 Agnus Páschae de-pu-tá-tur, Dá-tur má-nna pá-tri-bus.
 23. Bó-ne pástor, pá-nis vé-re, Jé-su, nó-stri mi-se-ré-re : Tu nos pásce, nos tu-é-re, Tu nos bó-na fac-vi-dé-re
 In térra vi-vénti-um. 24. Tu qui cúncta scis et vá-les,
 Qui nos páscis hic mor-tá-les : Tú-os i-bi com-mensá-les,
 Cò-he-ré-des et so-dá-les Fac sanctó-rum cí-vi-um.
 A-men. A-le-lú-ia.

† Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem. *Joan.* 6. f.
 IN illo tempore : Dixit Jesus turbis propter Patrem, et qui manducat me, et Judaeorum : Caro mea vere est cibus, ipse vivet propter me. Hic est panis, qui et sanguis meus vere est potus. Qui de caelo descendit. Non sicut manducavit manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo in aeternum.

(M.M. $\frac{4}{4}$ = 144.)
 Offert.
 (mi-le)
 Sa-cer-dó-tes * Dó-mi-ni incén-sum et pá-nes óf-fe-runt Dé-o : et í-de-o sán-cti é-runt Dé-o sú-o, et non pól-lu-ent nó-men é-jus, al-le-lú-ia.

Secreta.

☩ Cœlesiae tuae, quaesumus Domine, cède : quae sub oblatis muneribus mystice designantur. Per Dominum.

Præfatio de Nativitate, 7.

(M.M. $\frac{4}{4}$ = 160.)
 Comm.
 7.
 (sol-re)
 Quo-ti-escúmque * mandu-cá-bi-tis pá-nem hunc, et cá-li-cem bi-bé-tis, mór-tem Dó-mi-ni annunti-á-bi-tis, do-nec vé-ni-at : í-taque qui-cúmque mandu-cá-ve-rit pá-nem, vel bí-be-rit cá-li-cem

Dó-mi-ni in-dí-gne, ré-us é-rit cór-po-ris et sángu-nis Dó-mi-ni, al-le-lú-ia.

Postcommunio.

FAC nos, quaesumus Dómine, divini- nis tui temporális percéptio praefigurat: fátis tuae sempiterna fruítióne re- Qui vivis. pléri: quam pretiósi Cóporis et Sanguí-

AD PROCESSIONEM.

Processione jam inchoata, dum Sacerdós discedit ab altari, Cantores incipiunt Hymnum Pänge língua. 811.

(M.M. $\frac{1}{2}$ = 120.)

Hymn.

1. *(ré-la)*

I. Pänge língua glo-ri- ó-si Có-r-po-ris my-sté-ri-um, Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mún-di pré-ti-um Frúctus véntris gene-ró-si Rex effú-dit génti-um. 2. Nó-bis dá-tus, nó-bis ná-tus.

Ex intácta Vírgi-ne, Et in mún-do conver-sá-tus Spá-rso vér-bi sé-mi-ne, Sú-i mó-ras inco-lá-tus

Mí-ro cláusit ór-dí-ne. 3. In supré-mae nócte coé-nae Re-cúbens cum frá-tri-bus, Observá-ta lé-ge ple-ne Cí-bis in le-gá-li-bus, Cí-bum túr-bae du-o-dé-nae Se dat sú-is má-ni-bus. 4. Vé-rbum cá-ro, pá-nem vé-rum Vér-bo cá-rnem éf-fi-cit: Fít-que sángu-is Chrísti mé-rum, Et si sénsus dé-fi-cit, Ad fir-mánum cor sincé-rum Só-la fí-des súf-fi-cit. † 5. TÁNTUM ERGO SACRAMÉNTUM Ve-ne-rémur cé-rnu-i: Et antiqúum do-cumén-tum Nó-vo cé-dat ri-tu-i: Praestet fí-des supplemén-tum Sénsu-um de-

féctu- i. 6. Ge-ni-tó-ri, Ge-ni-tó-que Laus et ju-bi-
lá-ti-o, Sá-lus, hó-nor, vírtus quo-que Sit et bene-
dícti-o: Pro-cedénti ab utró-que Cómpar sit lau-
dá-ti-o. A- men.

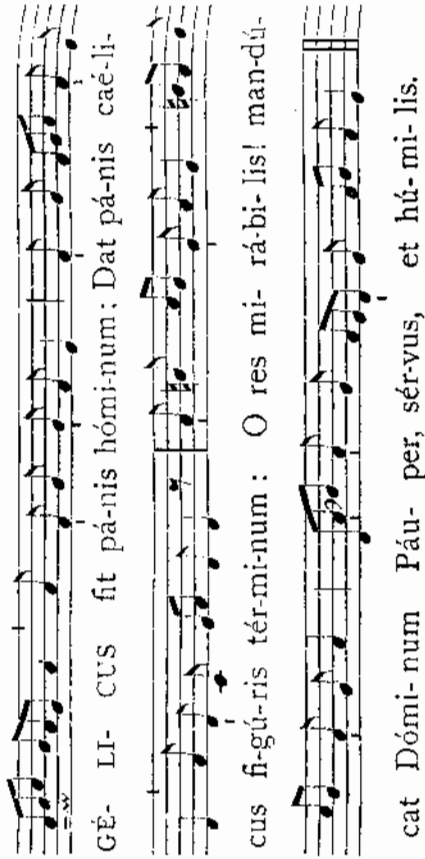
Hymnus « Sacris solemnibus ».

(M.M. ♩ = 120.)Hymn.
4.
(má-fo)

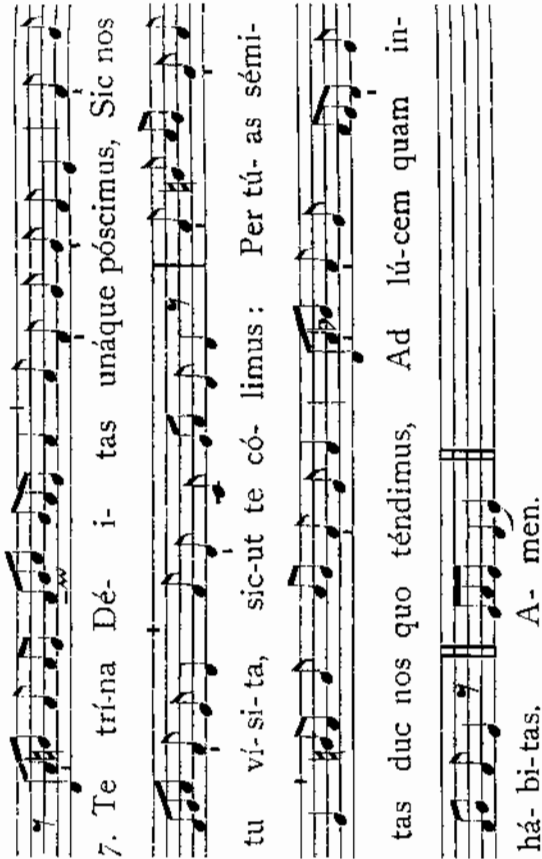
I. Sá- cris sol- é- mni- is jú-cta sint

gáudi-a, Et ex prae- córdi- is só-nent praeco- ni- a:
Re- cé-dant vé-te-ra, nó- va sint ómni- a, Cór- da vo-
cés et ó-pe-ra. 2. Nó- ctis re- có- li- tur coé-
na no-vís-sí-ma, Qua Christus cré-di-tur á-gnum et á-zy-
ma De-dísse frá-tri-bus, jux-ta le- gé-tí-ma Prí- scis in-

dúl- ta pá-tri-bus. 3. Post á-gnum tý- pi- cum, ex-
plé-tis é-pu-lis, Córpus Do- mí-ni-cum dá-tum disci- pu-
lis, Sic tó-tum ómni-bus, quod tó-tum síngu- lis, E-
jus fa-té- mur má-ni-bus. 4. Dé- dit fra- gí- li-
bus córpo-ris fércu-lum, Dé-dit et trí-sti-bus sán-gui-nis
pó-cu-lum, Dí- cens: Ac-cí-pi-te quod trá-do váscu-lum,
O-mnes ex é- o bí- bi-te. 5. Sic sacri- fí- ci-
um ístud instí-tu- it, Cú- jus of- fí- ci- um commít-ti
vó- lu- it Só- lis pre-sbý- te- ris, quí- bus sic cóngru-
it, Ut sú-mant, et dent cé- te- ris. 6. PÁ- NIS AN-

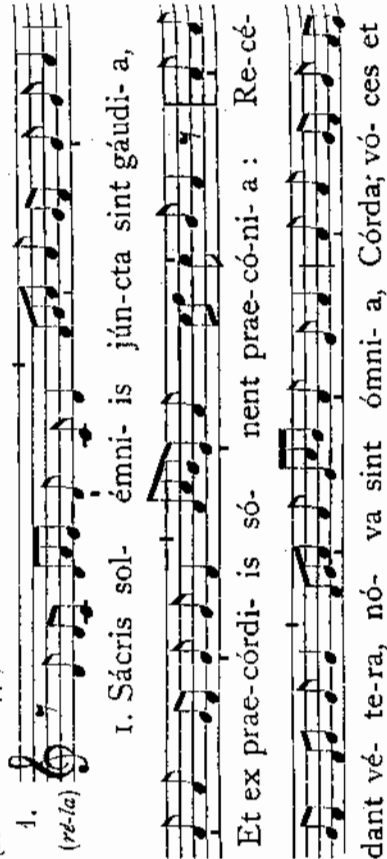
GÉ- LI- CUS fit pá-nis hó-mi-num: Dat pá-nis caé-li-cus fi-gú-ris tér-mi-num: O res mi-rá-bi-lis! man-dú-cat Dó-mi-num Páu-per, sér-vus, et hú-mi-lis.

7. Te trí-na Dé-i-tas uná-que pó-scimus, Sic nos tu ví-si-ta, sic-ut te có-limus: Per tú-as sé-mi-tas duc nos quo té-n-dimus, Ad lú- cem quam in-há-bi-tas. A- men.

Alter cantus ejusdem Hymni.

(M.M. ♩ = 144.)

1. (ré-la) I. Sá-cris sol-ém-ni-is jún-cta sint gáudi-a, Et ex prae-córdi-is só-nent prae-có-ni-a: Re-cé-dant vé-te-ra, nó-va sint ó-mni-a, Cór-da; vó-ces et

ó-pe-ra. 2. Nó-ctis re-có-li-tur coé-na no-vís-si-ma, Qua Chrí-stus cré-di-tur á-gnum et á-zyma De-dís-se frá-tri-bus, jux-ta le-gí-tima Prí-scis in-dúl-ta pá-tri-bus. 3. Post á-gnum tý-pi-cum, ex-plé-tis é-pu-lis, Cór-pus Do-mí-ni-cum dá-tum di-scí-pu-lis, Sic tó-tum ó-mni-bus, quod tó-tum sí-n-gu-lis, E-jus fa-témur má-ni-bus. 4. Dé-dit fra-gí-li-bus cór-po-ris fé-rcu-lum, Dé-dit et trí-sti-bus sán-gui-nis pó-cu-lum, Dí-cens: Ac-ci-pi-te quod trá-do vá-scu-lum, Omnes ex é-o bí-bi-te. 5. Sic sa-cri-fí-ci-um í-stud in-stí-tu-it,

Cú-jus of-fi-cii-um com-mít-ti vó-lu-it, Só-lis pre-sbý-te-ris, qui-bus sic cóngru-it, Ut súmant, et dent cé-te-ris. † 6. PÁNIS AN-GÉ-LI-CUS fit pá-nis hó-mi-num; Dat pá-nis caé-li-cus fi-gú-ris tér-mi-num: O res mí-rá-bí-lis! man-dú-cat Dó-mi-num Páuper, sér-vus, et hú-mi-lis. 7. Te trí-na Dé-i-tas u-ná-que pó-scim, Sic nos tu ví-si-ta, sic-ut te có-li-mus: Per tú-as sé-mi-tas duc nos quo téndim, Ad lú-cem quam in-há-bi-tas. A-men.

Hymnus « Verbum supernum ».

(M.M. = 132.)

8. *(sol-do)*

1. Verbum su-pér-num pród-i-ens, Nec Pá-tris lín-

quens dex-te-ram, Ad ó-pus sú-um éx-i-ens, Vé-nit ad ví-tae vés-pe-ram. 2. In mór-tem a di-sci-pu-lo Sú-is tra-déndus aému-lis, Pri-us in ví-tae fér-cu-lo Se trá-di-dit di-sci-pu-lis. 3. Qui-bus sub bí-na spé-ci-e Cár-nem dé-dit et sán-gui-nem: Ut dú-pli-cis substán-ti-ae Tó-tum ci-bá-ret hó-mi-nem. 4. Se ná-scens dé-dit só-ci-um, Convé-scens in e-dú-li-um, Se mó-ri-ens in pré-ti-um, Se ré-gnans dat in praé-mi-um. † 5. O SA-LU-TÁ-RIS HÓ-STI-A, Quae caé-li pán-dis ó-sti-um, Bél-la pré-munt ho-stí-li-a, Da ró-bur, fer au-xí-li-um. 6. U-ni tri-nó-que Dó-mi-no

Sit sempi-terna gló-ri-a, Qui ví-tam si-ne tér-mi-
no Nó-bis dó-net in pá-tri-a. A-men.

Hymnus. Salútis humanae Sátor. 787.

Hymnus « Aeternae Rex altissime ».

(M.M. ♩ = 132.)

8. *(sol-do)*

I. Ae-tér-ne Rex al-tís-si-me, Red-
émptor et fi-dé-li-um, Cui mors per-émpta dé-tu-lit
Súm-mae tri-úm-phum gló-ri-ae. 2. Ascén-dis ór-
bes sí-de-rum Quo te vo-cá-bat caé-li-tus Col-lá-ta, non
hu-má-ni-tus Ré-rum pot-é-stas ó-mni-um. 3. Ut trí-
na ré-rum má-chi-na, Cae-lésti-um, ter-rés-tri-um, Et
infér-órum cón-di-ta, Fléctat gé-nu jam súb-di-ta. 4. Tré-
munt ví-dén-tes Ange-li Vérsam ví-ces mor-tá-li-

um: Péccat cá-ro, mún-dat cá-ro, Régnat Dé-us Dé-
i cá-ro. 5. Sis í-pse nó-strum gáu-di-um Má-
nens o-lym-po praé-mi-um, Múndi ré-gis qui fá-bri-cam,
Mundá-na vín-cens gáudi-a. 6. Hinc te pre-cán-
tes quaé-sumus, Ignó-sce cúl-pis ó-mni-bus, Et
córda sursum súb-le-va Ad te su-pér-na grá-ti-a.
7. Ut cum re-pén-te coé-pe-ris Cla-ré-re nú-be
Jú-di-cis, Poé-nas re-pél-las dé-bi-tas, Réddas co-
ró-nas pér-di-tas. 8. Jé-su, tí-bi sit gló-ri-a,
Qui víctor in caé-lum ré-dís, Cum Pá-tre, et álmo
Spi-ri-tu, In sempi-tér-na saéc-u-la. A-men.
Hymnus. Te Déum. *(ad calcem).*

Canticum Zachariae, Luc. 1. 68-79.

Benedictus Dominus Deus Israel : * nostrorum liberati, * serviamus illi :
 quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suae.

Et erexit cornu salutis nobis, * in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui a saeculo sunt, prophetarum ejus :
 Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium qui oderunt nos :

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris : * et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * datum se nobis :
 Ut sine timore, de manu inimicorum

Canticum. Magnificat. 227.

Sequentia. Lauda Sion. 798.

AD BENEDICTIONEM SS. SACRAMENTI.

(M.M. ♩ = 116.)

Tantum ergo Sacramentum Ve-ne-re-mur

cérnu-i : Et antiquum do-cumentum Nó-vo cé-dat

rítu-i : Praestet fí-dés sup-plementum Sénsu-um de-

féc-tu-i. Ge-ni-tó-ri Ge-ni-tó-que Laus et ju-bi-lá-ti-

o, Sá-lus, hó-nor, ví-rtus quo-que Sit et be-ne-dí-cti-

o : Pro-ce-dé-n-ti ab utró-que Có-m-par sit lau-dá-ti-

o. A-men.

Y. Panem de caelo praestitisti eis, alleluia.
 R. Omne delectamentum in se habentem, alleluia.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reli-
 quisti : † tribue, quaesumus, ita nos regnas in saecula saeculorum. Amen.
 corporis et sanguinis tui sacra mysteria

AD SEXTAM.

Pán-guis est * pá-nis Chrí-sti, et praec-

bé-bit de-lí-ci-as ré-gi-bus, al-le-lú-ia.

Capitulum.

1. Cor. II. f.

Quotiescumque enim manducabitis mortem Domini annuntiabitis donec panem hunc, et calicem bibetis : * veniat.

Ci-bá-vit illos ex á-di-pe fruménti : * Alle-lú-

ia, al-le-lú-ia. Y. Et de pétra, mé-lle sa-tu-rá-vit é-os.

Gló-ri-a Pátri.

Y. Edúcas panem de térra, alleluia.

R. Et vinum iactíficat cor hóminis, alleluia.

AD NONAM.

Vin-cén-ti * dá-bo mán-na abscón-dí-

tum, et nó-men nó-vum, al-le-lú-ia.

Capitulum.

1. Cor. II. f.

Quicumque manducaverit panem hunc, gne : * reus erit corporis et sanguinis
 vel biberit calicem Domini indi-

R. br.
6.
(*re-la*)

Edu-cas pánem de térra: * Alle-lú-ia, alle-lú-ia.

ia. V. Et ví-num lætí-fi-cet cor hó-mi-nis. Gló-ri-a Pátri.

V. Pósuit fines tuos pácem, allelúia.

R. Et ádipe frumentí sátiat te, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 1. f. 141. — 2. Contéñbor. 2. D. 146. —
3. Crédiçi. 3. a 2. 170. — 4. Beáti ómnes. 4. E. 183. — 5. Lánda Jerúsalem.
5. a. 197.

1. Ant.
1 f
(*re-la*)

Sa-cérδος in aetér-num * Chrí-stus Dómi-nus

se-cún-dum ór-di-nem Melchí-se-dech, pá-nem et

ví-num óbtu-lit. E u o u a e.

2. Ant.
2. D
(*re/á*)

Mi-se-rá-tor Dó-mi-nus * és-cam dé-

dit tímén-ti-bus se in me-mó-ri-am su-ó-

rum mi-ra-bí-li-um. E u o u a e.

3. Ant.
3. a 2
(*mi-do*)

Cá-li-cem * sa-lu-tá-ris accí-pi-am, et

sacri-fi-cá-bo hó-sti-am laúdis. E u o u a e.

4. Ant.
4. E
(*mi-la*)

Sic-ut no-vél-lae o-li-vá-rum, * Ecclé-si-

ae fi-li-i sint in cir-cú-i-tu ménsae Dó-mi-

ni. E u o u a e.

5. Ant.
5. a
(*fa-do*)

Qui pá-cem * pó-nit fí-nes Ecclé-si-ae,

fru-mén-ti á-di-pé sá-ti-at nos Dó-mi-nus.

E u o u a e.

Capitulum.

1. Cor. II. 4.

Patres : Ego enim accépi a Dómino et dixit : Accipite, et manducáte : hoc quod et tradíci vobis, † quóniam est corpus meum, quod pro vobis tradé- Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, tur : * hoc fácite in meam commemora- accépit panem, et grátias ágens fregit, tiónem.

(M.M. = 116.)

Hymn.

3.

(*mi-do*)

1. Pánge língua glo-ri-ó-si Cór-po-ris mysté-ri-

um, Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mún-di

pré-ti-um Fructus véntris ge-ne-ró-si Rex effú-dit
 gén-ti-um. 2. Nó-bis dá-tus, nó-bis ná-tus Ex intácta
 Vír-gi-ne, Et in mún-do conversá-tus, Spá-rso vér-bi
 sé-mi-ne, Sú-i mó-ras in-co-lá-tus Mí-ro clá-usit
 ór-di-ne. 3. In sú-præ-mæ nó-cte coé-nae, Re-cú-bens cum
 frá-tri-bus, Obs-er-vá-ta lé-ge ple-ne Cí-bis in le-gá-li-
 bus, Cí-bum tú-rbæ du-o-dé-nae Se dat sú-is má-ni-
 bus. 4. Vér-bum cá-ro, pá-nem vé-rum Vér-bo cá-rnem éffi-
 cit: Fít-que sán-guis Chrísti mé-rum, Et si sén-sus dé-fi-
 cit, Ad firmán-dum cor síncé-rum Só-la fí-des súf-fi-cit.
 * 5. Tán-tum ergo Sacramén-tum Ve-ne-rémur cé-rnu-

* Sequens strophæ, si coram Sanctissimo exposito Officium persolvatur, dicitur flexis genibus.

i: Et antiqúum do-cuméntum Nó-vo cé-dat rí-tu-
 i: Præ-stet fí-dés sup-pleméntum Sénsu-um de-fé-ctu-
 i. 6. Ge-ni-tó-ri, Ge-ni-tó-que Laus et ju-bi-lá-ti-o,
 Sá-lus, hó-nor, vírtus quo-que Sit et be-ne-dicti-o:
 Pro-ce-dé-nti ab utró-que Cómpar sit lau-dá-ti-o.
 A-men.
 V. Pá-nem de caé-lo præ-sti-tí-sti é-is, al-le-lú-
 ia. R. Omne de-lectaméntum in se ha-
 bén-tem, al-le-lú-ia.
 (Sic cantatur in I. et II. Vesperis Festi tantum; alias in tono communi).
 Ad Magnif. Ant. 5. a (fa-do) O sá-crum con-ví-vi-um! * in quo

Chri- stus sú- mi- tur : re- có- li- tur me-
 mó- ri- a passi- ó- nis é- jus : mens im- plé-
 tur grá- ti- a : et fu- tú- rae gló- ri- ae
 nó- bis pí- gnus dá- tur, alle-
 lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 5. a 202, vel 208.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirá- bili passiónis tuae memóriam reli- quisti : † tribue, quaesumus, ita nos corpóris et sánguinis tui sacra mystéria

Sic dicitur Officium per totam Octavam.

Dominica infra Octavam Corporis Christi

quae est II. post Pentecosten.

¶ *Hac Dominica celebratur Solemnitas Corporis Christi. Missa (post Nonam) et Processio ut supra, 790.*

AD MISSAM.

(M.M. $\text{♩} = 152.$)
 In- tr. 1. (ré-la)
 Fá- ctus est * Dómi- nus pro- té- ctor
 mé- us, et e- dú- xit me in la- ti- tú- di-

nem : s álvum me fé- cit, quó- ni- am
 vó- lu- it me. Ps. Dí- li- gam te Dó-
 mi- ne forti- tú- do mé- a : * Dó- mi- nus firmaméntum
 mé- um, et re- fú- gi- um mé- um, et li- be- rá- tor mé- us.
 Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

Oratio.

Sancti nóminis tui Dómine tímórem nátióne desítuisti, * quos in soliditate páriter et amórem fac nos habére tuae dilectiónis insítuisti. Per Dóminum. Perpétuum : † quia nunquam tua guber-

Commem. de Octava Corporis Christi. Oratio. Deus, qui nobis. 790.

Lectio Epistolae beati Joannis Apostoli. 1. Joann. 3. b.

Carissimi : Nolite mirári, si odit vos mundus. Nos scimus, quóniam trans- láti sumus de morte ad vitam, quóniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte : omnis qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis quóniam omnis homicida non habet vitam aeternam in seipso manentem. In hoc cognóvimus caritatem Dei, quóniam ille ánimam

suam pro nobis pósuit : et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habé- rit substantiam hujus mundi, et viderit fratrem suum necessitatem habére, et cláuserit viscera sua ab eo : quómódo caritas Dei manet in eo ? Filii mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed óperé, et veritate.

(M.M. $\text{♩} = 152.$)

Grad. 5. (fa-do)
 Ad Dó- mi- num, * dum
 tri- bu- lá- rer, clamá-

vi, et ex- au- di- vit me.

V. Dómi- ne,

li- be- ra á- ni- mam mé- am a lá- bi- is in- í- quis,

et a lí- n- gua * do- ló- sa.

(M.M. ♩ = 160.)

1. (ré-la) Al-le- lú- ia * ij.

V. Dómi- ne

Dé- us mé- us, in te

spe- rá- vi : sál- vum me fac

ex ó- mni- bus per- sequén- ti- bus me, * et lí- be- ra me.

✠ Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. *Luc. 14. d.*

In illo tempore : Dixit Jesus Pharisæis : Ideo non possum venire. Et reversus parabolam hanc : Homo quidam fecit servum multum hæc domino suo. Tunc coenam magnam, et vocavit multos. Et iratus paterfamilias, dixit servo suo : Misit servum suum hora coenae dicere : Exi cito in plateas, et vicos civitatis : et invitatís ut venirent, quia jam paráta sunt ómnia. Et cooperunt simul omnes páuperes, ac débiles, et caecos, et claudicantes. Primus dixit ei : Villam emi, et necesse habeo exire, et videre illam : est. Et ait dominus servo : Exi in vias, et sepes : et compelle intrare, ut impleatur domus mea. Dico autem vobis, quod probare illa : rogo te, habere me excusatum. Et ait dominus : nemo virorum illorum, qui vocati sunt, et alius dixit : Uxorem duxi : et gustabit coenam meam. Credo.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert. 6. (fa-la)

Dómi- ne * con- vér- te- re, et é- ri- pe á- ni- mam mé- am : sál- vum me fac pro- pter mi- se- ri- cór- di- am tú- am.

Secreta.

Oblatio nos, Dómine, tuo nómini dí- ad caeléstis vítae tránsferat actíonem, cánda puríficet : et de díe in díem | Per Dóminum.

De Octava Corporis Christi. Secreta. Ecclesiae tuae. 797.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 2.

Cantá- bo * Dó- mi- no, qui

bó- na trí- bu- it mí- hi : et psál- lam nó-

mi- ni Dó- mi- ni al- tís-

si- mi.

Postcommunio.

Sumptis munéribus sacris, quaesumus | mystérii, crescat nostrae salútis effectus | Dómine : ut cum frequentatíone | Per Dóminum nostrum.

De Octava Corporis Christi. Postcommunio. Fac nos. 798.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi ut in II. Vesperis Fesit, 810.

Capitulum.

1. Joann. 3. b.

Caríssimi : Nolite mirári, si odit vos | transláti sumus de morte ad vitam, * mundus. † Nos scimus quóniam | quóniam diligimus fratres.

Hymnus. Pange lingua. 811.

Ÿ. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia.
R̄. Et de pétra, melle saturávit eos, allelúia.

Ad Magnif.

Ant. 1. a *(r̄-la)* Exi cito * in pla- té- as et ví- cos ci-

vi- tá- tis : et páu- pe- res ac dé- bi- les, caé- cos et cláu-

dos compél- le intrá- re, ut imple- á- tur dó- mus mé-

a, alle- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. I. a. 199. — Oratio. Sancti nóminis. 815.

Et fit Commem. sequentis diei infra Octavam. Ant. O quam suavis. 788. Ÿ. Pátem. Oratio. Deus, qui nobis. 790. Si tamen sequenti die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur Ant. O sacrum. ut in II. Vesperis Fesit, 813.

† Feria V. Octava Corporis Christi. Dupl. maj. Omnia ut in die Fesit, 788.

FERIA VI. POST OCTAVAM SS. CORPORIS CHRISTI.

FESTUM SACRATISSIMI CORDIS JESU.

Duplex I. Classis cum Octava.

IN I. VESPERIS.

Psalmi. I. Dixit Dóminus. 1. g. 141. -- 2. Confitebor. 2. D. 146. -- 3. Beátus vir. 7. a. 156. -- 4. Crédidi. 8. c. 172. -- 5. De profundis. 4. A. 184.

1. Ant.

1. S. *(r̄-la)* Su- á- vi jú- go tú- o * domi- ná-

re, Dómi- ne, in mé- dí- o in- imi- có- rum tu-

ó- rum. E u o u a e.

2. Ant.

2. D. *(r̄-la)* Mi- sé- ri- cors * et mi- se- rá- tor Dómi-

nus: é- scam dé- dit ti- ménti- bus se. E u o u a e.